

<p>Al·lots, s'acaba la bulla Mallorca ja està alisa no és traïdor qui avisa, ja no hi cap una agulla.</p> <p>El turisme ja escarda, si d'engreixar no atura rebenarà la costura i tot déu menjarà merda.</p> <p>Saturats, no podem pus creuers, baconing, folklores, com digué na Lola Flores, "M'estimes guiri? Idò arruix!"</p> <p>Pep Lluís Tugores, Sineu</p>	<p>Aquí no hi cap ni una agulla, de debò, anam saturats. I te'n vagis onsevulla has de passar de costat.</p> <p>És ben trist i mal de veure i també mal d'empassar que per poder anar a la mar tant d'oli ens hagim de beure.</p> <p>M'alegra tant si hi ha alga a les platges de l'entorn per poder anar a nedar amb calma dir: no hi ha temps que no torn.</p> <p>Xesca Cabot, Sa Ràpita</p>	<p><u>A la platja</u> Sobre un trespol sorrenc per passar feim cabriola, on posam la tovallola? Quin tropell més estiuenc.</p> <p><u>A la carretera</u> Formiguer multicolor, cal un sac de paciència, de visitants hi ha afluència. Això és saturació.</p> <p><u>L'habitatge</u> Són lloguers desorbitats. que expulsen mallorquins, infants, joves i padrins, per l'ànsia d'assedegats.</p> <p>Ramon Àngel Quetgles Ramis, Muro</p>
<p>Estantcat me sent, sens temes a dins d'una vall estulta que, en lloc de gent molt culta s'omple l'illa de problemes.</p> <p>Estantcat me sent, sens aire però parlem amb civisme fora ja, aquest turisme que a ningú li agrada gaire.</p> <p>Estantcat me sent, sens vida deixem ja aquesta faula i utilitzem la paraula com la nostra única crida.</p> <p>Andreu Lluïl Caldentey, Sant Llorenç del Cardassar</p>	<p>La meva illa i sa cultura han entrat a dins la nit per mor de qui treu profit a una vida que s'atura.</p> <p>La meva illa està malalta del que se'n diu mal dolent per culpa de mala gent que vol créixer sens fer falta.</p> <p>Quan l'arc del cel torna gris la mort d'èxit: quin fracàs! És l'embossament del pas què ens fa perdre el paradís.</p> <p>Andreu Matamalas, Sant Llorenç del Cardassar</p>	<p>Turistes a grapades, tot són cotxes de lloguers, ses urgències colapsades; cada estiu és lo mateix!</p> <p>Tot esdevé un excés, amb es turisme de fons; On son ses limitacions, perquè això no vagi a més?</p> <p>Mitja illa construïda, per lo que hem urbanitzat, i així mos creim sa mentida, que es turisme ens ha salvat!</p> <p>Neus Bergas Munar, Sineu</p>

<p>Jo ni a peu ja puc anar, ni amb el cotxe puc sortir, ni amb la barca navegar, ni les platges puc gaudir.</p> <p>Tanta de gent hi ha pertot, treballadors i estrangers: ja són massa els forasters, i el Govern d'aquí se'n fot.</p> <p>El passotisme m'enerva, i molt més si no fan res, ho diré –si m'és permès!-: serem sols una “reserva”.</p> <p>Felip Munar i Munar, Lloret de Vistalegre</p>	<p>Això és un disbarat Mallorca sembla un <i>corter</i> de gent que sempre va i ve, tothom té el cap saturat.</p> <p>Joan Mateu Cladera, Sineu</p>	<p>Descansa en pau Biel Sabataret. Ja no veuràs cap estiu més on tot es fa més estret per l'afany de fer doblers</p> <p>Es paraula d'hoteler: el bon mallorquí queda a casa i no es queixa. Així deixa tot el carrer, pel turista que l'engreixa.</p> <p>Et diré un secret, no ho diguis: si et vols refrescar aquest estiu val més facis el cap viu i a qualsevol safareig et tiris.</p> <p>Joan Niell Alomar, Sineu</p>
<p>Sineu, mercat de primera té es turisme per bandera, i ja veus, miris on miris... És possible? Tot son guiris!</p> <p>Assumpta “Menys turisme, més vida” Sineu</p>	<p>Saturats, farcits de gent, creuers, hotels, carteres, cases, finques, puigs, voreres, molts turistes, poc esment!</p> <p>Sembla baix les pedres creixen, per les cales i calons, omplint pobles i racons, ni lloc per a viure ens deixen.</p> <p>Posar seny, mesura, cap, pels joves, cert ens caldria, i amb coratge i valentia, capgirar junts aquest nyap.</p> <p>Joan Rayó Horrach, Lloseta</p>	<p>Ens donaren subvencions. Ens digueren posau vaques perquè els guanys són les estaques on fermar els animalons</p> <p>Bestiar s'ha de llevar quan el sementer no dona, que el turisme condiona la vida que hem de portar</p> <p>El turisme ens va fer rics quan venia poca gent i ara no podem ser amics que ca nostra és un convent.</p> <p>Jordi Tornila Canals, Pollença</p>

<p>Si el Mallorquí queda estàtic i mut, just en farà mostra que avui en dia ca nostra ha tornat un parc temàtic.</p> <p>Els constants atacs en massa del ciment i del turisme ens fan caure dins l'abisme d'una identitat escassa.</p> <p>La precarietat fa envit fent que quasi passem fam perquè ens buiden l'esperit sòls per omplir instagram!</p> <p>Ivan Antich Montero, Sant Llorenç del Cardassar</p>	<p>Mallorca ja no batega, no pot suportar ser tants, mentre el gran turisme ofega mallorquins i visitants.</p> <p>Creix el preu de l'habitage, de la vida i el menjar, no tenim lloc a la platja, ni a la terra, ni a la mar.</p> <p>Han venut la nostra terra, l'illa que era dels padrins ficant-nos dins una guerra d'estrangers i mallorquins.</p> <p>Pep Gener, Ciutadella</p>	<p>Mallorca de formigó es resident no és simpàtic, turistes paguen millor, ara ets un parc temàtic.</p> <p>No queda un metre quadrat per plantar més para-sols. Mallorquí no pots pretendre anar a la mar quan tu vols.</p> <p>Tràfic amb ritme de bover a una Mallorca asfaltada, tota pels cotxes de lloguer, de ciment ben ofegada.</p> <p>Martina Fernández de Heredia, Sineu</p>
<p>Vull partir! Me'n vull anar de Mallorca quan ve s'estiu. Però alerta i anant viu que no hi podré tornar entrar.</p> <p>Com quarteta de cinc versos de plena, així està Mallorca. Quedarà eixuta i eixorca per quatre duros perversos.</p> <p>L'illa de la calma en diuen i tot és gent i renou. Les sardines, i això em cou, amples, de noltros se'n riuen.</p> <p>Joan Bestard Capó, Santa Maria del Camí</p>	<p>Bloody Island cocktail</p> <p>-Me poses un combinat? +Clar que si, digues, que hi vols? -Posa-m'hi un altre veïnat i lloguers sense controls.</p> <p>Posa-li poca autoestima, suma-hi colonització, i un govern de moral prima vers la gentrificació.</p> <p>Quedaran coses a deure per aquest cocktail idíl·lic, però en consentiré beure fins tenir-ne un coma etílic.</p> <p>Antoni Adrover Soler, Sant Llorenç del Cardassar</p>	<p>Anem a ser realistes que el comès és llastimós: Consentim saturar-mos per cuidar an els turistes?</p> <p>Núria Galmés Ramírez, Sant Llorenç del Cardassar</p>

<p>Aquí som molt optimistes, però Mallorca està frita perquè a una illa tant petita no hi caben tants de turistes.</p> <p>Més bons eren els primers que venien per les vistes, que venguin tants de turistes mos costa molts de doblers.</p> <p>A noltros això mos fot la gent de fora ens complica i per una gent tant rica els preus mos puguen per tot.</p> <p>Gerard Abelairas Villalonga, Felanitx</p>	<p>Demanen canvi de xip, però als cotxes de lloguers no els diran: no en volem més, ni que vagin amb el TIB.</p> <p>Caurem tots dins un abisme, i ja no sobreviurem, diuen "vivim del turisme" però tots hi morirem.</p> <p>Poden fer tot el que volen, i noltros que som d'aquí hem de veure com violen el paratge mallorquí.</p> <p>Miquel Uguet Pons, Felanitx</p>	<p>Va ser fàcil vendre a trossos cada raconet d'encís. No ho és tant rovegar els ossos de les carns del paradís.</p> <p>Què hem de fer? Agraïr, tímids, els llocs de feina creats? Acceptar estar limitats dins un model sense límits?</p> <p>M'he obligat a sobreviure amb la identitat absent, sense racons on ser lliure ni racons lliures de gent.</p> <p>Antoni Menasalvas Gomila, Manacor</p>
<p>Hem venut com a un trofeu la identitat i l'honor, d'una terra que té el preu per davall del seu valor.</p> <p>Hem permès ser els servents d'altres per ser rics damunt papers, i avui dia els estrangers, arribam a ser nosaltres.</p> <p>Vivim dins un breu sospir cobejós, que ha transmutat la nostra autenticitat, en poc més que un souvenir.</p> <p>Ramon Reus Brunet, Son Servera</p>	<p>Vaig anar a ca sa padrina, a mi em venia de pas, i no vaig veure piscina sinó més d'un matalàs.</p> <p>Ses aigües ben amagades davall uns gegants inflables i ses cases ben llogades per uns guiris indomables.</p> <p>Quan els hi vaig demanar si em podien fer un racó, ells em varen contestar - entendre catalán no.</p> <p>Martí Garí Sans, Portocolom</p>	